

си на вашия Богъ, казалъ той, то ще бждете вѣрни и на царя си. Послѣ са обхрналъ камъ вѣроотстъпници-тѣ и имъ казалъ, че, както скоро са отрѣкохте отъ Бога, тѣй още по-скоро ще излжжите царь-тѣ; подиръ туй ги натиралъ и не искалъ вече да ги види.

Двама-та приятели и мечка-та. Двамина приятели, като пхтували наедно, срѣщатъ мечка. Единъ-тъ щомъ я видялъ покатерилъ са на срѣщно-то дърво и са отгървалъ, а другий-тъ, като са видялъ оставенъ отъ другаря си качурналъ са долу и са престорилъ на умрѣлъ; мечка-та дошла при него, наченала да го мерише, той не джха (знаялъ, че мечка-та не яде умрѣло нѣщо). И наистина мечка-та го не бутнала, а си заминала. Тогавя пхтникъ-тъ, кой-то билъ на дърво-то, слязалъ долу и съ присмѣхъ попиталъ другаря си: какво му е пришепнѣла мечка-та? Тя ми каза, отговорилъ той, за напредъ да ся не сбирамъ на пхтъ съ такива другари, кои-то оставятъ приятели-тѣ си въ нужда.

Добрий-тъ ученикъ. Добрий-тъ ученикъ са познава по това че:

1) Той обича майчиний си языкъ, и

2) са старе да са научи да го чете и пише право.

За това той:

3) съ внимание слуша какъ приказватъ образовани-тѣ хора, и съ прилѣжание прочита сичко, кое-то е написано въ най-добри-тѣ книги на майчиний му языкъ;

4) мжчи са да проумѣ ясно и основателно сичко, да си обсеби сички представления, понятия и мисли, кои-то сж казани на языкъ тѣ му, и

5) винаги бива особено внимателенъ въ класъ-тъ, не испуща ни една дума, коя-то излазя отъ уста-та на учителя му; распитва за онова, кое-то не е разбралъ, записва обясненото за да го помни, и всякога изучва урока си много добрѣ.

Такива сж качества-та на ученика, кой-то иска да изучи майчиний-тъ си языкъ. Ако ти, младий ми приятелю, си обсебишъ тия качества, то изучвание-то на языкъ-тъ ще ти докара голѣмо удоволствие. Ако ли пжкъ ти и сички-тѣ си други учебни предмѣти учишъ сѣ тѣй съ присхрдце и прилѣжно, то ще порастешъ за радостъ на учители-тѣ и родители-тѣ си и съ време ще станешъ способенъ и полезенъ человекъ.

Като не си турилъ, не тхрси. Единъ селянинъ сжнувалъ, че на едно место въ гора-та, кое-то са нарича дяволека могила, имало заровено имане. Не може вече нашия селянинъ нито да спи, нито да яде — правѣ що правишъ, а